

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Ing. Mgr. V. C.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2019, č. j. KUZL-31590/2019, sp. zn. KUSP-31590/2019/DOP/Ků, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 3. 2022, č. j. 34 A 34/2019 - 38,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Soud **v y z ý v á** žalobce, aby ve lhůtě **1 týdne** od doručení tohoto usnesení sdělil číslo bankovního účtu, na který má být zaplacený soudní poplatek vrácen.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) rozsudek Krajského soudu v Brně specifikovaný v záhlaví. Výrokem I. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2022, č. j. 3 As 118/2022 - 13, byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení uvedeného usnesení a současně byl poučen o následcích spojených s nevyhověním uvedené výzvě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 2. 5. 2022. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek (tj. 2. 5. 2022), a marně uplynula dne 17. 5. 2022 [§ 40 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Stěžovatel požadovaný soudní poplatek zaplatil dne 18. 5. 2022.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s § 7 téhož zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatel soudní poplatek nezaplatil při podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jej vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě patnácti dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečně) lhůty stanovené soudem

k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[3] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané § 9 odst. 1 větou druhou zákona o soudních poplatcích.

[4] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

[5] Dle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Stěžovatel uhradil soudní poplatek po marném uplynutí stanovené lhůty, proto k němu již soud dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nemůže přihlížet. Na stěžovatele, který soudní poplatek uhradil po lhůtě, je třeba hledět tak, že již není k úhradě soudního poplatku povinen. Proto mu Nejvyšší správní soud uhrazený poplatek ve výši 5.000 Kč vrátil v plné výši s poukazem na § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[6] Nejvyšší správní soud dále vyzval stěžovatele ke sdělení čísla bankovního účtu, na který má být soudní poplatek vrácen. Určil mu k tomu lhůtu 1 týdně, kterou vyhodnotil jako přiměřenou povaze požadovaného úkonu. V případě neuposlechnutí výzvy ve stanovené lhůtě může být žalobci uložena pořádková pokuta podle § 44 s. ř. s.

[7] Na závěr Nejvyšší správní soud považuje za vhodné vyjádřit se i k údajnému zastoupení žalobce. Po nahlédnutí do krajského spisu, který kasační soud obdržel teprve po vydání svého usnesení ze dne 21. 4. 2022, č. j. 3 As 118/2022 - 13, zjistil, že podpisy zmocnitele a zmocněnce nacházející se na plné moci ze dne 15. 4. 2019 jsou totožné. Je proto zřejmé, že Ing. Mgr. V. C. jakožto fyzická osoba a Ing. Mgr. V. C. - advokát je tou samou osobou. Z napadeného rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví vyplývá, že i žalovaný si byl této skutečnosti vědom. Nejvyšší správní soud uvádí, že fyzická osoba nemůže zmocnit k zastupování samu sebe, a proto ve výsledku jednal v řízení přímo se žalobcem jakožto fyzickou osobou.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 26. května 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu